

telesen szólaltatnak meg kortárs művet, mint a zeneirodalom korábbi korszakainak bármely alkotását. A hangverseny méltó befejezése volt a ráadás: *Kodály Zoltán: Esti dala*.

A sikerhez nagyban hozzájárult a kitűnő szólista gárda és a zongora valamint orgona kíséret; énekes szólisták voltak: *Csereklyei Andrea* és *Kiss Edit*, zongorán *Ney Gábor*, orgonán *Dinyés Soma* működött közre sikeresen, hitelesen.

Kollár Éva karizmatikus egyénisége hosszú távon biztosította és biztosítja a kórus magas színvonalát. Belépett azok sorába, akik maradandó nyomot hagynak munkásságukkal. Szakmai elődei közül vannak akikről alapítványt neveztek el, kórusverseny hirdeti emléküket, díjat alapítottak tevékenységük nyomán, munkásságukat disszertációk, szakkönyvek örökítették meg, lemezeiket hallgatva okulhat művészetükből a következő nemzedék Nemhiába nevezik napjainkban a magyar kórusművészetet Hungaricumnak.

Vivat, crescat, floreat, Kollár Éva és a budapesti Monteverdi Kórus!

Szőnyi Erzsébet

Gyökerek

Nagy tanáregyéniségek a Zeneakadémián

Az Óbudai Társaskör műsorainak széles palettáján e címmel indítottak három részes kortárszenei sorozatot, 2012. január és március közötti időszakban. Egy-egy est alkalmával a Zeneakadémia zeneszerzés tanszékének meghatározó tanáralakjait oly módon állították középpontba, hogy közvetlenül, vagy közvetve növendékeinek műveiből válogatva adtak ízelítőt. Így megemlékezve az emblemikus tanár egyéniségekről, egyúttal kiváló alkalom kínálkozott mai kortárs zeneszerzők műveinek bemutatására.

A gondolat felvetése még *Petrovics Emil* zeneszerző és tanítványa *Tóth Péter* beszélgetésére vezethető vissza. A tervezés és megvalósítás természetesen hosszú időt igényelt, és a kiválasztás sem lehetett könnyű, így első körben három zeneszerző: *Sugár Miklós*, *Szervánszky Endre* és *Farkas Ferenc* zeneszerzés tanárookra esett a választás. Hiszen Petrovics Emilnek első zeneszerzés tanára éppen Sugár Rezső volt, és tanulmányai végén Farkas Ferenc zeneszerző növendéke lett. Ám a gondolatébresztő zeneszerző, Petrovics Emil 2011. június 30-án bekövetkezett halála miatt már nem érthette meg a hangversenyek előadásait. Tóth Péter zeneszerző, az Óbudai Társaskör művészeti igazgatója folytatta a megkezdett munkát. Gondolatokkal, ötletekkel társakra lelt, a közreműködő művészek segítségére, és az ARTISJUS támogatására. A sorozat szerkesztést *Madarász Iván* vállalta.

A **Gyökerek I.** hangverseny elsőként **Sugár Rezső** emlékére valósult meg, 2012. január 30-án. A gyökerek egészen *Kodály Zoltánig* vezethetők vissza, önállóan végezte zeneszerzés tanulmányait Sugár Rezső. Majd e tudással felvértezve ő volt 1968-1979 között a Zeneakadémia zeneszerzés tanszékének tanára és ez alatt a 11 év alatt jelentős zeneszerző generációt nevelt fel. A hangverseny bevezetőjeként *Madarász Iván* köszöntő szavai után Sugár Rezső egyik zongora művét, a Barokk szonatina II. tételét szólaltatta meg Csillag Péter. Ezt követően Fehér György, Kósa Gábor, Csillag Péter, Csemiczky Miklós, Dukay Barnabás, Reményi Attila és Tihanyi László egy-egy műve került bemutatásra. Csillag Péter és Eckhardt Gábor – zongora, Tóth Zsuzsa – fuvola, Varga István – klarinét, Somogyi Péter – hegedű, Pólus László – gordonka, valamint a Somogyi Vonósnégyes előadásában.

1919–1988

1911–1977

A következő **II.** hangverseny február 27-én **Szervánszky Endre** tiszteletére hangzott el. A Bartók és Kodályt követő nemzedék figyelemre méltó zeneszerzője volt. Zenei tanulmányait klarinét szakon kezdte mely hangszerhez komponálásai során is hű maradt. A Zeneakadémia zeneszerzés tanszakán ma élő tanítványai az elmélyült munka, belső érlelés művészetét sajátították el, e nagyformátumú embertől. A hangversenyen a következő szerzők művei hangzottak el: Madarász Iván: Lót imája; Serei Zsolt: Három kínai négysoros; Sári József: Négy invenció; Decsényi János: Csend elé – Öt és fél dal Czigány György verseire; Huszár Lajos: Notturmo; Balassa László: Három dal – ebből a Búcsú és

Meghalt a patak; Sály László: Áthallások. Az előadásban zongorán közreműködtek a zeneszerzők Huszár Lajos és Madarász Iván; két kiváló klarinét művész játszott: Palkó Helga és Varga István.

Külön említést érdemel *Meláth Andrea* énekművésznő aki két alkalommal szólaltatta meg mély átéléssel a dalokat, és *Körmendi Klára* zongoraművésznő teljesítménye aki az est legtöbb művének bravúros zongorakísé-
rője volt.

1905–2000

A **Gyökerek III.** hangversenye március 26-án volt. **Farkas Ferenc** műveiből és tanítványainak műveiből állították össze a műsort. A Budapesti Liszt Ferenc Zene-művészeti Főiskolának – Egyetemnek – 1949-től volt zeneszerzés tanára majd a tanszak vezetője nyugdíjazásáig. Hosszú és termékeny élet adatott számára. Tehet-
séges és sikeres tanítványok sokasága hirdeti szellemének maradandó emlékét. Tanítványai akik mindenkor a legnagyobb tisztelettel és szeretettel emlékez-
nek rá, saját egyéniségük kibontakozásában kaptak legnagyobb segítséget mestere-
rűktől. Egy hangverseny keretében nem kerülhetett sor mindnyájuk bemutatására.

Ezen az estén elhangzottak Kovács Zoltán: Szonatina, Fejérvári János brácsa művész közreműködésével; Bozai Attila: Intervall; Durkó Zsolt: Psicogramma című művei. Majd ezt követte Farkas Ferenc számára is oly közel álló vokális művek megszólaltatása a Musica Nostra Énekegyüttes előadásában, vezénylő karnagyuk: *Mindszenty Zsuzsánna*. Elsőként Farkas Ferenc: Missa Secunda három tétele. Majd, Kocsár Miklós: Gaudete in Domino; Sugár Miklós: Concede, Salve Regina; Petrovics Emil: Her-
vadáskor (Ady Endre), Hollós Máté: Két női kar Tóth Árpád verseire;

Mohay Miklós: Két női kar Weöres Sándor verseire; Horváth Barnabás: Májusi nóta, Zivatar (Kovács András Ferenc); Barabás Árpád: Ráolvasó (Rab Zsuzsa). A zongoraművek előadói és a kíséretet közreműködői Sze-
kér Bernadett és Körmendi Klára zongoraművésznők voltak.

E gazdagon megszerkesztett sorozatot legmegtöbbszörösen Farkas Ferenc szavaival zárhatjuk: „A komponálás számomra öröm, szeretném, ha mű-
veimmel én is örömet tudnék szerezni hallgatóimnak.”

Decsényi János születésnap szerzői estje

A felsorolt kortárs zenei sorozatba ideálisan illeszkedett hangversenyt tartottak március 22-én. Az eddig felsorolt élő és immáron eltávozott zeneszerzők valamennyi kortársa volt a 85-ik évét, fiatalos lendülettel, mai napig aktív munkával tevékenykedő zeneszerző, *Decsényi János*. Ő a tanítványok doanje mind a három esten személyesen is jelen volt,

Ifjúkorában kereste az utakat, vonzotta a színház, elmerült jogi tanulmányokban, de kiderült, hogy számára a zene az önkifejezés igazi eszkö-
ze. A zenei alapok lerakása a szakmát fölényesen tudó *Sugár Rezsőnél* kezdődhetett, a szellemi horizont nagyívű tágulása *Szervánszky Endre* műhelyében bontakozhatott tovább. Műveinek nagy száma és az újabb ősbemutatók gazdag anyagot tártak még a 85-ik születésnapot megelőző és az azt követő „Korunk zenéje” hangversenyeknek. *Hollós Máté* többszörösen jellemezte a szerzőt, értékelte művészetét, ezen az esten, az Óbudai Társaskörben is igaz tisztelettel köszöntötte a zeneszerzőt.

A beszélgetőtárs ez alkalommal *Czigány György* volt. Régi és sokágú barátságuk 65 éve kezdődött. A közös emlékek az ifjú korból erednek – a Fővárosi Zeneiskolában egyidőben töltött tanulmányi évek, majd a meghatározó felnőtt kor a Magyar Rádiónál (ahol Decsényi az Elektrokusztikus Zenei Stúdiót vezette), az örök szerelem a költészettel, és a szoros Óbudai kapcsolat – mind megannyi kedves történetet idézett föl. A műsor is ez utóbbi jegyében született. A közreműködő *Óbudai Kamarazenekar*, egykori alapítójának *Till Ottónak* ajánlott művek előadásával az ő iránti felejthetetlen barátságot idézte föl.

